

Forfatteren stiller i Udsigt ikke alene at give den manglende Skildring af Statistikens Historie i de seneste 30 Aar, som han med Rette betegner som „a most attractive period“, men ogsaa at tegne et Horoskop paa Grundlag af Udviklingen i denne Periode.

Det maa haabes, at Professor Westergaard maa faa Kræfter til at fuldføre denne Plan og derved sætte Slutstenen paa det foreliggende Arbejde, som Anmelderen spaar en bedre Skæbne end den, Forfatteren alt for beskedent venter, naar han i Forordet siger, at Bogen „can hardly expect much attention“.

Adolph Jensen.

ERIK LINDAHL: *Aktiebolagens Beskattning i Sverige och Utlandet. En jämförande Undersökning.* Stockholm 1931. 256 Sider.

Bogen fremtræder i 4 Afsnit, 1) Grundlæggende Synspunkter, 2) Principper for Undersøgelsens Udførelse, 3) En Redegørelse for de forskellige Landes Skattelove og 4) Undersøgelsens Hovedresultater.

I første Afsnit redegør Forfatteren for sit Syn paa Aktieselskabsbeskatningens Indflydelse paa Kapitalens Bevægelser og Erhvervslivet. Han mener, at Indførelsen af en Dobbeltbeskatning af Aktieselskabsindtægten, som Selskabsbeskatningen i Sverige og i en Række andre Lande er, maa have til Følge, at en Del af den tilstedeværende Kapital trækkes bort fra Aktieselskaberne og enten anbringes andetsteds indenfor Landets Grænser eller sendes til Udlandet. I det første Tilfælde vil Følgen blive en Formindskelse af Kapitalrenten, men tillige en Forringelse af Vilkaarene for de Erhverv, hvor Aktieselskabsformen særligt anvendes, først og fremmest Industrien, i Forhold til de andre Erhverv. I det sidste Tilfælde maa Følgen blive en Forhøjelse af Renteniveauet og dermed en Forringelse af det indenlandske Erhvervslivs Stilling. Bliver Kapitalen i Landet, vil Skatten altsaa i det væsentlige ramme Kapitalejerne, medens det, naar Kapitalen kan udvandre, nærmest bliver de andre Samfundsklasser, der kommer til at lide under Dobbeltbeskatningen.

Ud fra disse Betragtninger, der uddybes nærmere i Bogen, anser Forfatteren det for meget vigtigt at faa konstateret, hvor tung Sveriges Aktieselskabsbeskatning er i Forhold til tilsvarende Beskatning i andre Lande, med hvilke Sverige staar i økonomisk Forbindelse, nemlig de andre skandinaviske Lande, England, Tyskland, Frankrig, Italien, Holland, Belgien, Schweiz og U. S. A.

Forfatteren stiller i Udsigt ikke alene at give den manglende Skildring af Statistikens Historie i de seneste 30 Aar, som han med Rette betegner som „a most attractive period“, men ogsaa at tegne et Horoskop paa Grundlag af Udviklingen i denne Periode.

Det maa haabes, at Professor Westergaard maa faa Kræfter til at fuldføre denne Plan og derved sætte Slutstenen paa det foreliggende Arbejde, som Anmelderen spaar en bedre Skæbne end den, Forfatteren alt for beskedent venter, naar han i Forordet siger, at Bogen „can hardly expect much attention“.

Adolph Jensen.

ERIK LINDAHL: Aktiebolagens Beskattning i Sverige och Utlandet. En jämförande Undersökning. Stockholm 1931. 256 Sider.

Bogen fremtræder i 4 Afsnit, 1) Grundlæggende Synspunkter, 2) Principper for Undersøgelsens Udførelse, 3) En Redegørelse for de forskellige Landes Skattelove og 4) Undersøgelsens Hovedresultater.

I første Afsnit redegør Forfatteren for sit Syn paa Aktieselskabsbeskatningens Indflydelse paa Kapitalens Bevægelser og Erhvervslivet. Han mener, at Indførelsen af en Dobbeltbeskatning af Aktieselskabsindtægten, som Selskabsbeskatningen i Sverige og i en Række andre Lande er, maa have til Følge, at en Del af den tilstedeværende Kapital trækkes bort fra Aktieselskaberne og enten anbringes andetsteds indenfor Landets Grænser eller sendes til Udlandet. I det første Tilfælde vil Følgen blive en Formindskelse af Kapitalrenten, men tillige en Forringelse af Vilkaarene for de Erhverv, hvor Aktieselskabsformen særligt anvendes, først og fremmest Industrien, i Forhold til de andre Erhverv. I det sidste Tilfælde maa Følgen blive en Forhøjelse af Renteniveauet og dermed en Forringelse af det indenlandske Erhvervslivs Stilling. Bliver Kapitalen i Landet, vil Skatten altsaa i det væsentlige ramme Kapitalejerne, medens det, naar Kapitalen kan udvandre, nærmest bliver de andre Samfundsklasser, der kommer til at lide under Dobbeltbeskatningen.

Ud fra disse Betragtninger, der uddybes nærmere i Bogen, anser Forfatteren det for meget vigtigt at faa konstateret, hvor tung Sveriges Aktieselskabsbeskatning er i Forhold til tilsvarende Beskatning i andre Lande, med hvilke Sverige staar i økonomisk Forbindelse, nemlig de andre skandinaviske Lande, England, Tyskland, Frankrig, Italien, Holland, Belgien, Schweiz og U. S. A.

Forfatterens Betragtninger er jo teoretisk rigtige, men det er vist et Spørgsmaal, om Aktieselskabsbeskatningen virkelig har medført væsentlige Flytninger af Kapital, eller om de mange andre Forhold, der er bestemmende for Kapitalens Anbringelse, ikke ophæver Betydningen af Skatten. I hvert Fald vil det næppe være muligt at paavise de omtalte Virkninger. Forfatteren erkender forøvrigt ogsaa, at der paa Forhaand kun kan tales om en Tendens til Bevægelserne.

I sin Undersøgelse af Skattetrykket i de forskellige Lande har Forfatteren medtaget ikke alene de egentlige Aktieselskabs-skatte, men ogsaa andre direkte Skatte, der rammer Aktieselskaberne eller Aktieejerne i deres Egenskab af Aktieejere, særligt Ejendomsskatte og Næringsskatte for Selskabernes Vedkommende og Indkomst- og Formueskatte for Aktieejernes Vedkommende. Derimod har Forfatteren maattet undlade at tage Hensyn til de indirekte Skatte, da Beregningen her vilde blive for vanskelig. Dette er selvfølgelig en Mangel, da f. Eks. en indirekte Skat, der eventuelt medfører Forhøjelse af Arbejds-lønningerne lige saa vel tages af Selskabsudbyttet som en direkte Skat, ligesom en Kapitalist, der tænkes at undersøge Skattetrykket i de forskellige Lande for at vælge Opholdssted for sig og sin Kapital, vil tage Hensyn til den Skat, der hviler paa hans personlige Forbrug. En anden Svaghed er det, at Forfatteren har maattet opgive at tage Hensyn til det meget store og vanskelige Spørgsmaal om Skatternes Overvæltning.

Da der ikke har foreligget tilstrækkeligt statistisk Materiale, har Forfatteren opstillet forskellige fingerede Aktieselskaber og Aktieejere og derefter beregnet, hvilke Skattebeløb disse skal udrede i de forskellige Lande. En Undersøgelse paa dette Grundlag maa nødvendigvis bygge paa en lang Række Antagelser, hvoraf en stor Del ligesaa nødvendigvis maa være af tvivlsom Rigtighed. Som Eksempel kan anføres, at Formue-værdierne er beregnet som det kapitaliserede Udbytte, og at der ved denne Kapitalisering regnes med samme Procent i alle Lande, bortset fra Tyskland.

Resultatet af Undersøgelsen fremtræder i en Række Tabeller, inddelt efter om Aktieejerne er indenlandske eller udenlandske eller ikke personlig skattepligtige o. s. v. De mange specificerede Tabeller vanskeliggør Overskueligheden, og det synes ogsaa tvivlsomt, om det er rimeligt at foretage en saa stærk Udspecificering, naar Grundlaget dog paa mange Punkter er usikkert. Paa den anden Side maa det erkendes, at det er vanskeligt at simplificere Resultaterne, da Beskatningen af de forskel-

lige Typer Aktieselskaber og Aktieejere er stærkt varierende indenfor de enkelte Lande.

Som Hovedresultat kommer Forfatteren til, at Sverige har en relativt høj Beskatning af Aktieselskabsindtægten, medens f. Eks. Danmark kommer noget længere nede i Rækken. Forfatteren anser det for at ligge udenfor hans Opgave at drage videre Slutninger af Undersøgelsens Resultat.

Foruden 110 Sider Tekst med indføjede Tabeller indeholder Bogen 136 Sider Tabelbilag.

A. Begtrup.

Arbejdsløshedslovgivningen i Danmark gennem 25 Aar 1907—1932. Redaktion: Arbejdsdirektør AAGE VATER. Kbh. 1932. 208 S.

I Indenrigsministeriets store Værk „Danmarks Sociallovgivning“, som udkom 1918—23, savnede man en Behandling af Arbejdsløshedslovgivningen. Spørger man, om det i Aar udkomne Festskrift ved Arbejdsløshedsforsikringens Jubilæum udfylder dette Savn, kan man svare baade Ja og Nej. Man finder her, som i det nævnte Værk for andre Grene af Sociallovgivningen, adskillige Oplysninger om Forhistorien, om selve Lovgivningens skiftende Skæbne, hvad der jo for Arbejdsløshedsforsikringens Vedkommende betyder en vekslende Kurs efter den politiske Vind, der til enhver Tid blæste, og om de rent statistiske Forhold, særlig en udmærket Oversigtstabel S. 182. Men Bogens Karakter af Festskrift har medført, at der er en hel Del Fyldekalk, og nogle af Afsnittene er lovlig brede og uden tilstrækkelig Præcisering af det, som her er Hovedsagen. Heller ikke findes der et Register, som vilde kunne lette den Arbejdet, som søger noget bestemt.

Udstyrelsen er et Festskrift værdig; bl. a. findes Portrætter af baade Forsikringens Tjenestemænd og Arbejdsløshedsnævnets, senere Arbejdsnævnets Medlemmer. Der findes en Række Kapitler, dels efter en kronologisk Inddeling (Tiden indtil 1914, 1914—1921 og 1921—1932), dels efter saglig Inddeling, idet bestandig den forsikringsmæssige og den ekstraordinære Arbejdsløshedslovgivning er blevet adskilt behandlede. Desuden er Arbejdsnævnets Historie og Virksomhed og det offentlige Tilsyn blevet fremstillede i særskilte Kapitler. Rent litterært set lider Bogen under at være skrevet af mange forskellige. I nogle Afsnit er der den ovenomtalte unødvendige Bredde. Det maa maaske være tilladt at fremhæve Kontorchef E. Wegeners Behandling af den forsikringsmæssige Arbejdsløshedslovgivning 1921—32 for dens forholdsvis Knaphed og Klarhed